AUGUSTINUS

Entstehungsort unbestimmt, Anfang 15. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35434
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

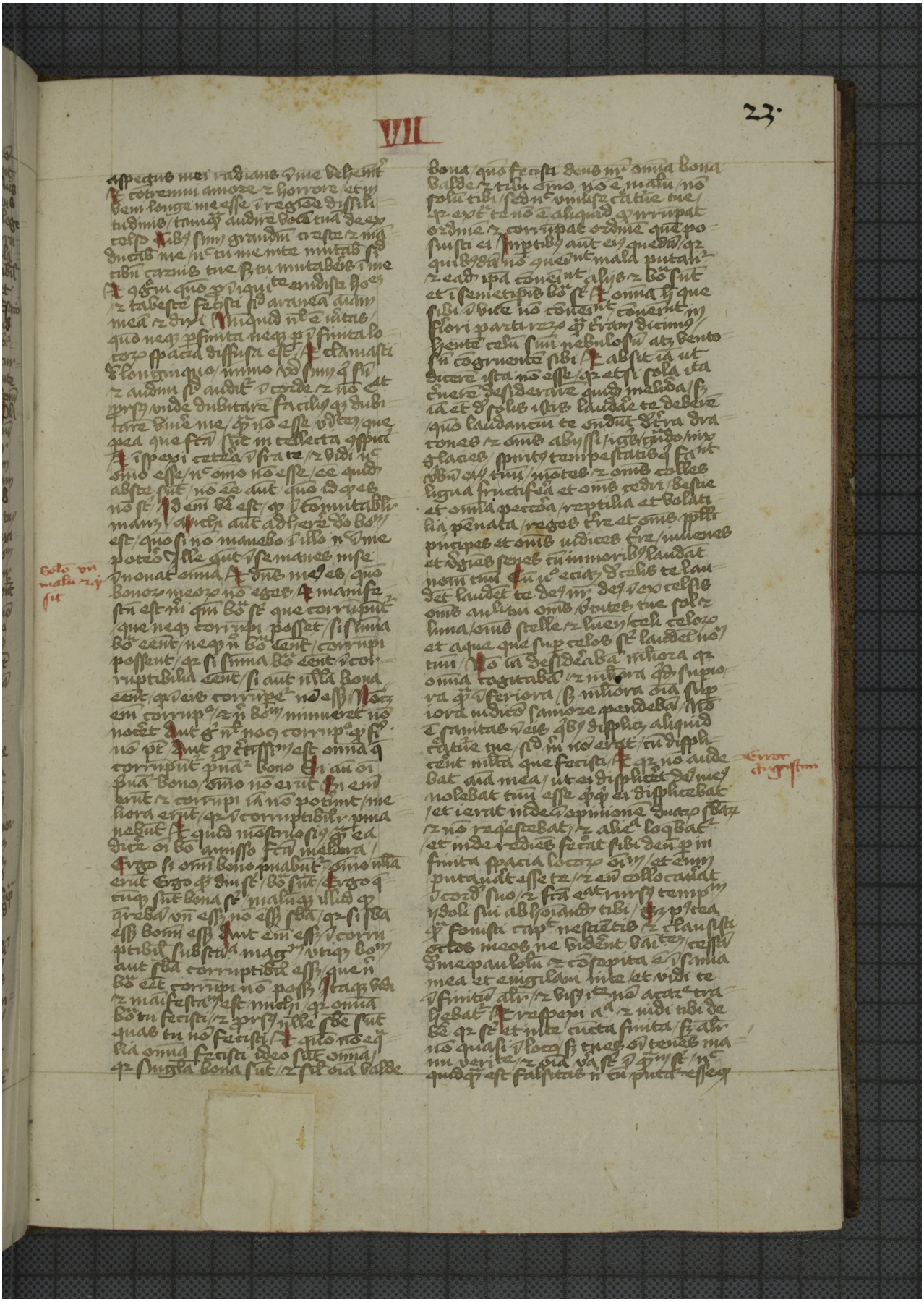

aspectus mei radiante quae deficiunt
et contremui amore et horrore et in
longe me esse a regione dissimili
dixi audivi vocem tuam de ex
celso tuo sum grandium creatur et mi
hi me. nec tu me mutas mutatus
tibi carnis tuae et tu mutaberis in me
et factum quo perquisivi te et inventus ho
et tabescere fecisti sicut aranea adum
mea et dixi nihilne est veritas
quod neque finita neque infinita lo
corum spatia diffusa est et clamasti
longe mihi. immo ad me sum qui sum
et audivi sicut audit cor et non est
prius unde dubitare facilius quam dubi
tare vivere me quam non esse videtur quae
quae facta sunt mihi intellecta apparent
et inspexi cetera visibilia et vidi nec
omnino esse nec omnino non esse ea quae
abscessit non ea aut quo id quod
non est id enim videtur esse quod mutabile
manet. quisque autem adhaerendo bono
est quoniam non manebo illo nec me
potens esse quod esse manet in se
unoquoque omnia. et dixi mihi ea quae
bonorum meorum non egent et manifes
tum est mihi quod bona sunt quae corrumpuntur
quae neque corrumpi possent si summa
bona essent neque nec bona essent corrumpi
possent quae si summa bona essent non co
rruptibilia essent si autem nulla bona
essent quae eis corrumpere non esset. hoc
enim corrumpere nihil bonum minuere non
nocet aut quod nec nocere corrumpere quod si
non potest aut quod certissimum est omnia quae
corrumpuntur privantur bono. si autem
privantur bono omnino non erunt. si enim
erunt et corrumpi ea non possunt melio
ora erunt quae corruptibilia privata
nequent et quid mirum quod ea
dicere oportet amisso fieri meliora
ergo si omni bono privabuntur omnino nihil
erunt ergo quamdiu sunt bona sunt. ergo quo
cumque sunt bona sunt malum illud quod
quaerebam unde esset non essentia. quia si essentia
esset bonum esset aut enim esset incorrupti
bile substantia magnum. utique bonum
aut essentia corruptibilis esset. quae nisi
bona esset corrupi non posset. et atque bona
et manifestum est mihi quoniam
bona tu fecisti et propter illa sunt
quae tu non fecisti et quia non
illa omnia fecisti idcirco sunt omnia
quae singula bona sunt et sed ecce valde

bona quoniam fecisti deus meus omnia bona
valde et tibi omnino non est malum non
solum tibi sed non est universitati cui
quae est te non est aliquid quod irrumpat
ordinem et corrumpat ordinem quae po
suisti ei. impetus aut eius quidem quae po
quibusdam non quae sunt mala putan
et eadem ipsa congruunt cum illis et bona sunt
et insuperabilia bona sunt et omnia haec quae
sibi videntur non congruunt congruunt mi
hi cum partibus quae dicimus
habentur tamen sunt nebulosum atque ventosum
non congruunt sibi et absit ut
dicere ista non esse quae et si sola ita
essent desiderantur quidem melius
ita et de solis istis laudate te debere
quod laudantem te induit de terra dra
cones et omnes abyssi ignis grando nix
glacies spiritus tempestatis quae fiunt
verbum eius montes et omnes colles
ligna fructifera et omnes cedri bestiae
et omnia pecora reptilia et volatilia penata
reges terae et omnes principes et omnes iudices terae iuvenes
et virgines senes cum iunioribus laudant
nomen tuum tu universae terae. de caelis te lau
dent laudent te de terra. de caelo te lau
dent omnes angeli tui omnes virtutes tuae sol et
luna omnes stellae et lumen caeli caelorum
et aquae quae super caelos sunt laudent no
men tuum. nam in desideratis meliora quae
omnia cogitabam et meliora quam superio
ra quae inferiora si meliora ita superio
ora iudicem sanorem pendebam. non
esse veritas vidi. dubitabam aliquid
esse tuae sed in nihilo erant cum displi
cent nihil quae fecisti et quia non aude
bam ad me ut ei displicet deus meus
nolebam tuum esse quam ei displicebam
et ierunt in dei opinione duae substantiae
et non requiescebat et alienatus loquebat
et in deum credens fecerat sibi deum in
finita spatia locorum sicut et tum
putavit esse te et eum collocavit
cordi suo et sta erat rursus templum
idoli sui abhominandum tibi et post ea
quam consumpsi tempus restitutis et clausisti
oculos meos ne videant vanitatem cessavi
in me paululum et consopita est insania
mea et emersi in te et vidi te
infinitum alio et visus te non aliter tra
hebat et reversus ad et vidi tibi de
te quae sunt et inter cuncta finita sed alio
modo quasi locus sed tuae sed tenebra ma
nu veritatis et ita vanitas esset quod non
quidquid est falsitatis nisi tu putat esse quod

Solo vn malo non sit

Error chrysostomi